

Nr 225.

Av herr **Lövgren**, om pension åt förre arbetsförmannen Anton Lidman.

Förre arbetsförmannen vid statens järnvägsbyggnader, Anton Lidman i Svensbyn, Piteå landsförsamling åtnjuter sedan år 1925 en gratifikation från S. J. på 500 kronor per år. Med hänsyn till sin långa tjänstetid vid statens järnvägsbyggnader anser Lidman sig berättigad till erhållande av pension till högre belopp. Arbetschefen vid statens järnvägsbyggnader, G. J. A. Wästfelt tillstyrkte också Lidmans pensionering, men kungl. järnvägsstyrelsen ansåg att Lidman icke styrkt för pensions erhållande erforderlig tjänstetid, men tilldelade honom en gratifikation som ovan nämnts. Lidman har sedermera upprepat sin framställning om erhållande av pension, dock utan resultat. I en till kungl. järnvägsstyrelsen ingiven tjänsteförteckning av den 26 april 1925 uppger Lidman sin anställningstid vid statens järnvägsbyggnader och i övrigt på följande sätt:

År och arbetsföretag:

1887—1888 statsbanan Luleå—Gällivare, 1892—1893 Luleå—Gällivare—Jörn—Boden, 1899—1908 Gällivare—Ofoten, 1909—1910 Morjärv—Karungi, 1912—1914 Älvsbyn—Piteå, 1915 Morjärv—Karungi, 1916 Ostkustbanan, 1917 Inlandsbanan, 1919—1921 Vargiså revir, 1921 Hällnäs—Lycksele, 1922 Norrlands statsarbeten, 1923—1924 Hällnäs—Lycksele.

Under denna tjänsteförteckning som i original innehåller uppgifter om arbetsplatser, arbetsbefäl, befattning, som jag här anser onödigt att återge, finnes följande intyg: »Att förestående tjänsteförteckning överensstämmer med företedda intyg och arbetsbetyg betygar. Umeå den 30 april 1925.

G. J. A. Wästfelt
Arbetschef.»

Av de intyg som Lidman i övrigt bifogade sin ansökan till järnvägsstyrelsen år 1925 framgick att han redan då var klen till hälsan. Sålunda skrev arbetschefen Wästfelt bl. a.

»Senaste året Lidman var anställd vid mig underställda arbeten var han icke fullt arbetsduglig men fullgjorde ändock sina åligganden till arbetsbefällets belåtenhet, men kan han numera på grund av sitt hälsotillstånd icke fortsätta vid statens järnvägsbyggnader. Lidman har enligt min uppfattning alltid varit en hygglig och fridsam man, som gjort sitt bästa och då han nu, när åldern nalkas och ålderdomskrämporna tillstött, icke synes kunna försörja sig genom sitt arbete, vill jag på det allra livligaste tillstyrka att pension beredes honom.»

Det säger sig självt att Lidman nu är i ännu större behov av pension än vad fallet var år 1925 då detta skrevs. Ett par framstående kommunalmän i Piteå socken intyga också detta i ett till undertecknad översänt intyg med följande lydelse:

»På begäran får jag härmed intyga att Anton Lidman i Svensbyn, Piteå socken, född den ²⁵/₁₀ 1866 varit ledamot av Piteå sockens arbetslöshetskommitté under en tid av fem år. Nämnda Lidman som jag personligen känner anser jag vara i behov av förhöjd gratifikation eller ock pension.

Öjebyn den 7 januari 1933.

Johan O. Löfgren

ordf. i Piteå sockens arbetslöshetskommitté.

I ovanstående instämnes till alla delar.

Öjebyn den 7 januari 1933.

F. O. Viklund

ordf. i Piteå sockens kommunalnämnd.»

Med stöd av det ovan anförda och av ytterligare handlingar som skola ställas till vederbörande utskotts förfogande hemställas,

att riksdagen måtte bevilja förre arbetsförmannen Anton Lidman i Svensbyn, Piteå landsförsamling av Norrbottens län, en pension fr. o. m. den 1 januari 1933 till ett med hänsyn till hans långa anställningstid skäligt belopp.

Stockholm den 20 januari 1933.

O. W. Lövgren.
